

३) विनिच्छय महामत्त वत्थु

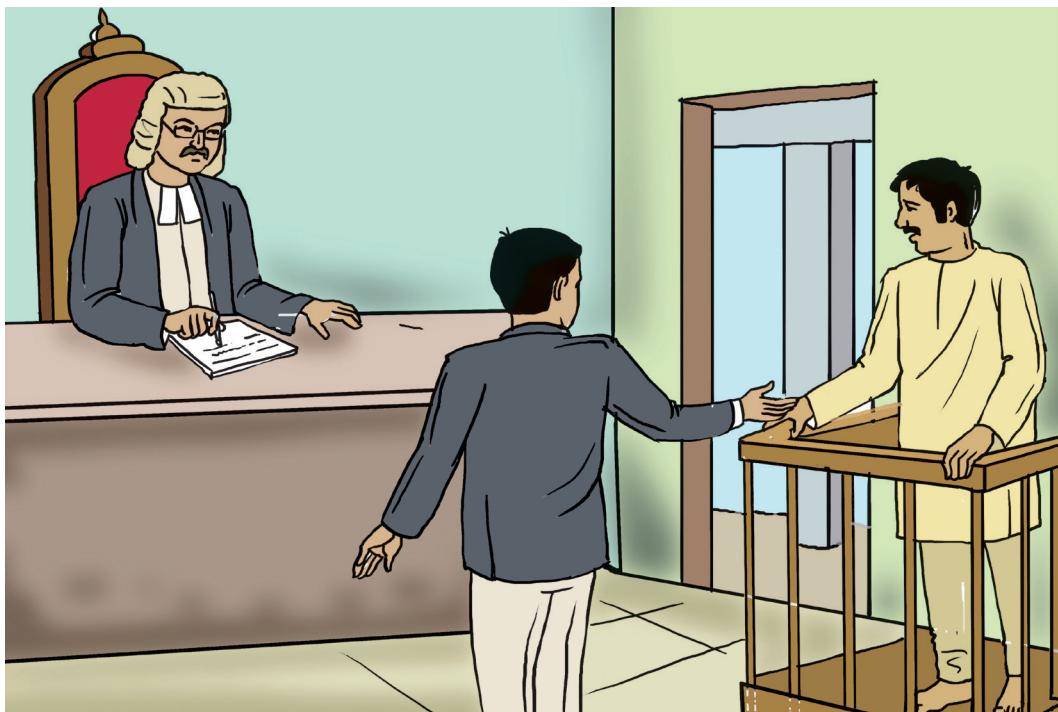

प्रस्तावना

प्राचीन काळात भारतामध्ये पंचायत व्यवस्था होती, ज्यामध्ये पंचायतीच्या सदस्यांना समाजामध्ये न्याय करणाऱ्या लोकाच्या रुपामध्ये आदरयुक्त सन्मान प्राप्त होत होता. गावातील वेगवेगळ्या प्रकारच्या समस्यांना सोडविण्याकरीता या व्यवस्थेची स्थापना झाली होती. स्वतंत्र भारतामध्ये भारताचे संविधान बनविताना संविधान निर्मात्यांनी सर्वोच्च न्यायालय, उच्च न्यायालय, दुय्यम न्यायालये अशी न्याय व्यवस्थेची रचना केलेली आहे. या व्यवस्थेच्या माध्यमातून न्यायालयाला मौलिक अधिकारांचे संरक्षण करण्यासाठी संबंधितांना निर्देश, आदेश देण्याचे अधिकार आहेत. न्यायव्यवस्था ही निपक्ष असल्यामुळे सर्वसामान्य व्यक्ती सुध्दा इथे न्यायाची अपेक्षा करीत असतो. न्यायव्यवस्थेच्या निःपक्षपणावरच न्यायव्यवस्थेची विश्वसनीयता अवलंबून असते. ‘विनिच्छय महामत्त वत्थु’ न्यायव्यवस्थेशीच संबंधित आहे.

प्रस्तुत पाठ ‘धर्मपद अद्वकथा’ मधील ‘धर्मदृवगगो’ यातील आहे. यामध्ये तथागत बुद्धानी, भिक्खुंना न्यायाधिशाविषयी जो अनुभव आला होता, तो त्यांच्याकडून ऐकल्यानंतर तथागतांनी भिक्खुंना अधार्मिक आणि धार्मिक न्यायाधीश कुणाला म्हणतात, याविषयी उपदेश केला आहे.

‘विवक्षित प्रकरणी अटक, निश्चित कायदे व समान न्याय यांची अंमलबजावणी करणे’

एकदिवसम्हि भिक्खु सावित्रीयं उत्तरद्वारगामे पिण्डाय चरित्वा पिण्डपातपटिकन्ता नगरमज्जेन विहारं आगच्छन्ति। तस्मिं खणे मेघो उद्भाय पावस्सि। ते सम्मुखागतं विनिच्छयसालं पविसित्वा विनिच्छयमहामत्ते

लज्जं व गहेत्वा सामिके असामिके करोन्ते दिस्वा “अहो इमे अधमिका, मयं पन इमे धर्मेन विनिच्छय करोन्तीति सञ्ज्ञनो अहम्हा” ति चिन्तेत्वा वस्से विगते विहारं गन्त्वा सत्थारं वन्दित्वा एकमन्तं निसन्ना तमत्थं आरोचेसुं।

सत्था ‘‘न, भिक्खवे, छन्दादिवसिका हुत्वा साहसेन अत्थं विनिच्छिनन्ता धम्मद्वा नाम होन्ति, अपराधं पन अनुविज्जित्वा अपराधानुरूपं असाहसेन विनिच्छयं करोन्ता एव धम्मद्वा नाम होन्ती ” ति वत्वा इमा गाथा अभासि -

“न तेन होति धर्मद्वो, येनत्थं साहसा नये।
यो च अत्थं अनत्थञ्ज, उभो निच्छेद्य पण्डितो॥

“असाहसेन धर्मेन, समेन नयती परे।
धर्मस्स गत्तो मेधावी, धर्मद्वौति पवच्चती” ति॥

तथ्य तेनाति एतकेनेव कारणेन, धम्मद्वैति
राजा हि अत्तनो कातब्बे विनिच्छयधम्मे ठितोपि धम्मद्वै
नाम न होति। येनाति येन कारणेन। अत्थन्ति ओतिण्णं
विनिच्छितब्बं अत्थं। साहसा नयेति छन्दादीसु पतिद्वितो
साहसेन मुसावादेन विनिच्छेय्य। यो हि १. छन्दे पतिद्वाय
आतीति वा मित्तोति वा मुसा वत्वा असामिकमेव

सामिकं करोति, २. दोसे पतिष्ठाय अत्तनो वेरीनं मुसा
वत्वा सामिकमेव असामिकं करोति, ३. मोहे पतिष्ठाय
लज्जं गहेत्वा विनिच्छयकाले अज्जविहितो विय इतो
चितो च ओलोकेन्तो मुसा वत्वा ‘इमिना जितं, अयं
पराजितो’ ति परं नीहरति, ४. भये पतिष्ठाय कस्सचिदेव
इस्सरजातिकस्स पराजयं पापुणन्तस्सापि जयं आरोपेति,
अयं साहसेन अत्थं नेति नाम। एसो धम्मटो नाम न होतीति
अत्थो। उभो निच्छेद्याति यो पन पण्डितो उभो अत्थानत्थे
विनिच्छनित्वा वदति। असाहसेनाति अमुसावादेन।
धम्मेनाति विनिच्छयधम्मेन, न छन्दादिवसेन। समेनाति
अपराधानुरूपेनेव परे नयति, जयं वा पराजयं वा पापेति।
धम्मस्स गुत्तो ति सो धम्मगुत्तो धम्मरक्खितो धम्मोजपञ्जाय
समन्नागतो मेधावी विनिच्छयधम्मे ठितता धम्मटोति
पवृच्छती ति अत्थो। देसनावसाने बहु सोतापत्ति मग
पलादिनी पापुणिसुंति।

(संदर्भ – धम्मपद अदृकथा)

शब्दार्थ

पिण्डाय (वि.)- भिक्षाटनाकरिता	नये (पु.)- योग्य परिणाम
चरित्वा (पूर्व.क्रि.)- विचरण करून, फिरून	अत्थ (वि.)- अर्थ, कल्याणकारक
पटिक्कन्तं (कृ.)- परत आलेला	निच्छेय (पु.)- निश्चय, निर्धार
नगरमज्ज्ञेन (नपु.)- नगरामध्ये, नगरामधून	गुत्त (कृ.)- संरक्षित
आगच्छन्ति (क्रि.)- येतात	पवुच्चति (वर्त.क्रि.)- म्हणतो, सांगतो
खणे (क्रि.वि.)- क्षणात	तत्थ (क्रि.वि.)- तिथे, त्या ठिकाणी
मेघ (पु.)- ढग, बादल	एत्तो (अव्यय)- येथे, येथून
उद्ग्राय (पूर्व.क्रि.)- क्रियाशील	कातब्ब (नपु.)- कर्तव्य
पावस्मि(पु.)- पाऊस, वर्षा	ठित (नपु.)- ठिकाण
विनिच्छयसाल (नपु.)- न्यायालय, सरकारी कचेरी	ओतिण्ण (कृ.)- अवतरित, येत असता
पविसित्वा (पूर्व.क्रि.)- प्रवेश करून	पतिद्वितो (वि.)- प्रतिष्ठित
विनिच्छयमहामत्ते (पु.)- न्यायाधीश	अन्तनो (पु.)- स्वतः, आपोआप
लज्जं (नपुं.)- लाच	वेरी (वि.)- वैरी, शत्रू
गहेत्वा (पूर्व.क्रि.)- घेऊन	अञ्ज (पु.)- सन्माननीय व्यक्ती, वेगळा
सामिक (पु.)- स्वामी	विहितो (कृ.)- योग्य, उचित
करोन्त (कृ.)- करत असताना, करताना	विय (पु.)- समान, सारखा
दिस्वा (पूर्व.क्रि.)- पाहून	ओलोकेति (वर्त.क्रि.)- अवलोकन करतो, पाहतो
अहु(प.म.पु.ए.व.)- होणे	नीहरति (वर्त.क्रि.)- बाहेर येऊन जातो
चिन्तेत्वा (पूर्व.क्रि.)- विचार करून	परं (वि.)- दुसरा
वस्स (पु.)- वर्षा, पाऊस	इस्सर (पु.)- स्वामी, प्रमुख, महान
विगत (भू.क्रि.)- निघून गेला	जाति (स्त्री.)- जन्म
सत्था (पु.)- शास्ता, मार्गदर्शक, बुद्ध	पापुणन्तं (कृ.)- पोहोचता, गाठता
आरोचेसु (भू.क्रि.)- कथन केले	आरोपेति (वर्त.क्रि.)- दोष देतो, आरोप करतो
छदन (नपु.)- छत	नेति (वर्त.क्रि.)- नेतो, घेऊन जातो
हुत्वा (पूर्व.क्रि.)- होऊन	एसो (सर्व.ना.)- हा
साहसेन (नपु.)- स्वैराचार, स्वैरवर्तन	भूत (कृ.)- होऊन गेलेला
धर्मदृ (वि.)- धर्मस्थित	विनिच्छिनित्वा (पूर्व.क्रि.)- निर्णय लावून
समेन- अपराधानुरूप समानभावाने विचारांचा निर्णय करतो.	पापेति (वर्त.क्रि.)- पोहोचवितो, मिळवितो
अभासि(भू.क्रि.)- म्हटले	समन्वागत(वि.)- युक्त
तेन (अव्यय)- या कारणाने	ठितत्त(नपु.)- स्थितत्व, संयत

સ્વાધ્યાય

૧. ખાલીલ પ્રશ્નાંચી એકા વાક્યાત ઉત્તરે લિહા.

- ૧) ‘વિનિચ્છય મહામત્ત’ યાચા અર્થ સાંગા.
- ૨) ‘વિનિચ્છય મહામત્ત વત્થુ’ હી ધર્મદેસના તથાગતાંની કુઠે દિલી?
- ૩) ‘અધાર્મિક’ મ્હણજે કાય?
- ૪) ‘ધાર્મિક’ મ્હણજે કાય?
- ૫) ‘ધાર્મિક ન્યાયાધીશ’ કુણાલા મ્હટલો જાતે?
- ૬) તથાગત બુધદાંની ભિક્ખુના કશાવિષયી ઉપદેશ દિલા?

૨. ખાલીલ વાક્યે સત્ય/અસત્ય ઓળખા.

- ૧) ‘ન તેન હોતિ ધર્મદ્વો, યેનત્થં સાહસા નયે।’
- ૨) ‘અધર્મસ્સ ગુત્તો મેધાવી, ધર્મદ્વોતિ, પવુચ્ચતી’ તિ।
- ૩) ‘સાહસા નયેતિ છન્દાદીસુ પતિદ્વિતો સાહસેન મુસાવાદેન વિનિચ્છેય્ય।’
- ૪) અસાહસેન ધર્મેન સમેન નયતી પરે।
- ૫) સાહસેનાતિ મુસાવાદેન, ધર્મેનાતિ વિનિચ્છયધર્મેન, નછન્દાદિવસન।

૩. યોગ્ય પર્યાય નિવડુન રિકામ્યા જાગા પૂર્ણ કરા.

- ૧) એકદિવસમ્હિ ભિક્ખૂ સાવથિયં ઉત્તરદ્વારાગામે પિણ્ડાય પિણ્ડપાતપટિકન્તા।
(ચરિત્વા / કાતું)
- ૨) “અહો ઇમે....., મયં પન ‘ઇમે ધર્મેન વિનિચ્છયં કરોન્તી તિ।’”
(અધમ્મિકા/ધમ્મિકા)
- ૩) અપરાધં પન.....અપરાધાનુરૂપં અસાહસેન વિનિચ્છયં કરોન્તા।
(વિજિત્વા/અનુવિજિત્વા)
- ૪) મોહે પતિદ્વાય લબ્ધં ગહેત્વા વિનિચ્છયકાલેવિય ઇતો ચિતો।
(અબ્ધવિહિતો/વિહિતો)
- ૫) અય.....અત્થં નેતિ નામ।
(અસાહસેન/સાહસેન)

૪. યોગ્ય જોડ્યા લાવા.

‘અ’ ગટ

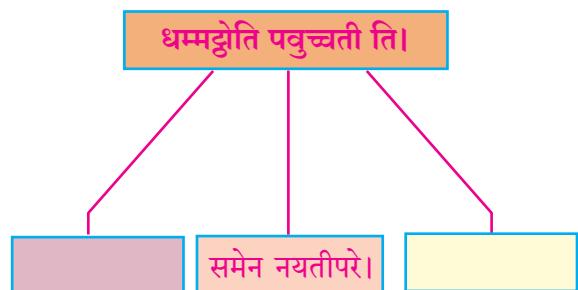
‘બ’ ગટ

- ૧) ન તેન હોતિ ધર્મદ્વો
 - ૨) અસાહસેન ધર્મેન
 - ૩) યો ચ અત્થં અનત્થબ્ચ ક)
- અ) ઉભો નિચ્છેય્ય પણિતો।
બ) યેનત્થં સાહસા નયે।
દ) સમેન નયતી પરે।

૫. સૂચનેનુસાર કૃતી કરા.

- ૧) વિહારં આગચ્છન્તિ। (કાળ ઓળખા)
- ૨) ‘દિસ’ (પૂર્વકાલવાચક અવ્યય કરા.)
- ૩) ‘વિનિચ્છયસાલ’ (માધ્યમ ભાષેમધ્યે અર્થ લિહા)
- ૪) ‘ધમ્મિક ન્યાયાધિસ’ (પાલિભાષેમધ્યે લિહા)

૬. જાલોરેખાચિત્ર પૂર્ણ કરા.

૭. દીઘોંતરી પ્રશ્નાંચી ઉત્તરે લિહા.

- ૧) વિનિચ્છય મહામત્ત (ન્યાયાધીશ) યાવર સ્વમત પ્રકટ કરા.
- ૨) ‘વિનિચ્છય મહામત્ત વત્થુ’ યા પાઠાચ્યા આધરે ધમ્મિક આણ અધમ્મિક નિર્ણય યાવિષયી લિહા.

